

ระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๗๔

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๗๔ ในเรื่องจะสมควรยิ่งขึ้น ออาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๔) แห่งพระราชบัญญัติธรรม เบียบบีหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๗๔ นายกรัฐมนตรี โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี จึงว่างระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๗๔"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบนกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๔ แห่งระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๗๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๑๔ ข้าราชการซึ่งประสงค์จะลาคลอดบุตร ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตก่อนหรือในวันที่ลา เว้นแต่ไม่สามารถจะลงชื่อในใบลาได้ จะให้ผู้อื่นลงนามแทนได้ แต่เมื่อสามารถลงชื่อได้แล้ว ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาโดยเร็ว และมีสิทธิลาคลอดบุตรโดยได้รับเงินเดือนครึ่งหนึ่งได้ ๘๐ วัน โดยไม่ต้องมีใบรับรองแพทย์"

การลาคลอดบุตรจะลาในวันที่คลอด ก่อนหรือหลังวันที่คลอดบุตร ๕๖ วัน แต่เมื่อรวมวันลาและต้องไม่เกิน ๘๐ วัน

ข้าราชการที่ได้รับอนุญาตให้ลาคลอดบุตรและได้หยุดราชการไปแล้ว แต่ไม่ได้คลอดบุตรตามกำหนด หากประสงค์จะขอถอนวันลาคลอดบุตรที่หยุดไป ให้ผู้มี

อาณาจักรนิਊต้า อนุญาตให้ถอนวันลาคลอคบูตรได้ โดยให้อว่า "วันที่ได้หนุคราชการไปแล้ว เป็นวันลาภิจส่วนตัว"

การลาคลอคบูตรตามเกี่ยวกับการลาบร่างที่ใช้บังไม่ครบกำหนด วันลาของการลาบร่างนั้น ให้อว่าการลาบร่างนั้นสิ้นสุดลง และให้นับเป็นการลาคลอคบูตรตั้งแต่วันเริ่มวันลาคลอคบูตร"

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๐ แห่งระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๗๔

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๑ แห่งระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๗๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๒๑ ข้าราชการมีสิทธิลาภิจส่วนตัว โดยได้รับเงินเดือนปีละ ไม่เกิน ๔๔ วันทำการ"

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๒ แห่งระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๗๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๒๒ ข้าราชการที่ลาคลอคบูตรตามข้อ ๑๔ แล้ว หากประสงค์จะลาภิจส่วนตัวเพื่อเลี้ยงดูบุตร ให้มีสิทธิลาต่อเนื่องจากการลาคลอคบูตรได้ไม่เกิน ๑๒๐ วันทำการ รวมไม่มีสิทธิได้รับเงินเดือนระหว่างลา"

ข้อ ๗ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๓ แห่งระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๗๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๒๓ ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ลาภิจส่วนตัว เว้นแต่กรณีการลาภิจส่วนตัวเพื่อเลี้ยงดูบุตรตามข้อ ๒๒ ซึ่งได้หนุคราชการไปบังไม่ครบกำหนด ถ้ามีราชการมาเป็นเกิดขึ้น ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจอนุญาตจะเรียกตัวมาปฏิบัติราชการก็ได้"

ประกาศ ๙ วันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๔

↑
↑

(นายบรรหาร ศิลปอาชา)

นายกรัฐมนตรี

สำเนาอยู่ต้อง

↓
↓

(นายศักดิพัฒน์ โลหะชรพันธ์)

มติภาฯ ๔